

مراقبت بیشتری هستند به همین دلیل این کنوانسیون (معاهده) در خصوص حقوق اطفال توسط سازمان ملل در ۲۰ نوامبر ۱۹۸۹ به تصویب رسید.

کنوانسیون حقوق کودکان

دلایل زیادی وجود داشت که چرا سازمان ملل در مورد کودکان نگران بودند. اول اینکه سازمان ملل متقاعد شد که اگر کودکان در درون خانواده بزرگ شود، مسرور، عاشق و فهیم خواهند شد. بدین معنا که خانواده ها و افرادی که از کودکان مراقبت می کنند باید حمایت شوند به گونه ای که بتوانند از کودکان مراقبت نموده و به رشد آنها کمک کنند.

دوم اینکه اطفال باید به گونه ای تربیت شوند و رشد کنند که در آینده به افرادی مسئول پذیر و عضوی از اعضای جامعه خود تبدیل گردند. باید به آنها آموخت که در جهان با صلح، متانت، صبر، آزادی و متحد زندگی کنند.

سوم اینکه بسیاری از اسناد و بیانیه های بین المللی، مراقبت ویژه، رفاه، درمان و حفاظت از کودکان را خواستار شده اند. بنابراین جمع آوری این اسناد در یک سند واحد ویژه کودکان منطقی است.

چهارم اینکه اگر چه همه افراد خواهان زندگی شاد برای اطفال هستند سازمان ملل نیز به این امر واقف است. اما در کشورهای جهان بسیاری از افراد دارای شرایط سخت می باشند.

با توجه به دلایل فوق و دلایل فراوان دیگر، نیاز به کنوانسیون ویژه حقوق کودکان ضروری به نظر می رسد. این کنوانسیون در مورد همه مشکلات و سختی هایی است که کودکان با آن رو هستند.

ماده ۱: حق کودک بودن

در این کنوانسیون به کسی کودک می گویند که سن او از ۱۸ سال کمتر باشد. اما برخی کشورها قوانینی دارند که اجازه می دهد یک کودک زودتر به دوران بزرگسالی راه یابد.

آیا می توانید تصور کنید، چرا یک کشور اجازه می دهد یک کودک قبل از رسیدن به سن ۱۸ سالگی یک بزرگسال تلقی گردد؟ برای نمونه در برخی کشورها افراد زیر ۱۸ سال می توانند ازدواج کنند. آیا فکر می کنید فردی که قبل از ۱۸ سالگی ازدواج می کند باید همانند یک کودک با او رفتار کرد؟

ماده ۲: همه کودکان صاحب حقوق هستند

همه دولت ها باید اطمینان دهند که حقوق مندرج در این کنوانسیون در مورد تک تک کودکان آن کشور اعمال می شود. هیچ کودکی نباید به دلیل نژاد، رنگ، جنسیت، زبان یا مذهب مورد بی توجهی قرار بگیرد.

حقوق کودکان در آفریقا

بخش اول

مترجمین: فرهاد ظاهری - فرید عادل

◆ همه ما به خانواده بشریت تعلق داریم

همه ما به یک خانواده بزرگ بشری تعلق داریم. ما دارای برادران و خواهران در سراسر جهان هستیم. سالها قبل، سالها قبل از دنیا آمدن ما، همه دولت ها در جهان گرد هم آمدند و یک دولت جهانی به نام سازمان ملل شکل گرفت. همه دولت ها موافقت کردند که همه اعضای خانواده بشری دارای حق آزادی، عدالت و صلح در جهان هستند. یک فرد از هر جایی که آمده باشد یا هر کسی که باشد، چه ثروتمند، فقیر یا بیابا بین، از هر رنگی، نژادی یا مذهبی باشیم چه مرد باشیم یا زن یا پسر یا دختر. اما واضح است اطفال اطفال نسبت به بزرگسالان نیازمند

کشوری نتواند هزینه کافی را برای بر آوردن نیازهای کودکان خود فراهم آورد باید از دیگر کشورها تقاضای کمک نماید.

چرا که همه کشورها باید تلاش کنند تا علایق کودکان را از اولویت های اصلی خود قرار دهند.

ماده ۵: والدین و پرستاران باید کودکان خود را راهنمایی کنند

دولت ها باید بپذیرند که والدین یا افرادی که از کودکان مراقبت می کنند دارای مسئولیت، حقوق و وظایفی جهت راهنمایی کودکان در استفاده از حقوق خود هستند. که این راهنمایی ها از طریق عرف و فرهنگ محلی فراهم می گردد.

هرچه کودک بزرگتر و بالغتر می شود بیشتر در فرآیند تصمیم گیری شرکت خواهد نمود. کمی به این موضوع فکر کنید. فکر می کنید باید چند سالتان باشد تا از حقوق خودتان اطلاع یابید و از آن بهره مند گردید؟

هنگامی که از حقوقی شما در این کتاب صحبت می شود، ممکن است علاقمند باشید در مورد آن با والدین یا افرادی که از شما مراقبت می گفتند گفتگو کنید. به هر حال کودکان کم سن باید توسط بزرگترها راهنمایی شوند. کودکان بزرگتر اهمیت حقوق و مسئولیت را درک خواهند کرد.

ماده ۶: حق زندگی

هر کودکی حق دارد که زندگی کند. بدین معنا که دولت ها باید تمام تلاششان را بکار گیرند و اطمینان دهند هر کودکی زنده خواهد ماند و رشد می کند.

کودکائی که در محیط بسیار فقیر دنیا می آیند، در مکانی که بیماری فراوان یافت می شود، آب آشامیدنی نیست و مراقبت های بهداشتی وجود ندارد، اغلب در سنین کودکی خواهند مرد. بنابراین کمک به مادران و کودکانشان از اهمیت ویژه ای برخوردار است.

آیا مواردی می شناسید که می تواند زندگی بهتری را برای مادران و کودکان در جهت آغاز زندگی سالمتر فراهم آورد؟

مواد ۷ و ۸: حق خود بودن

تولد همه کودکان باید بلافاصله ثبت گردد. کودکان حق دارند دارای نام و ملیت باشند. هر دولتی باید این را تضمین کند. در صورت امکان کودکان حق دارند که از طرف والدین مراقبت شوند و بدانند والدین آنها چه کسانی هستند. دولت ها موافقت کردند به حقوق کودکان احترام بگذارند تا هویت آنها حفظ شود. صاحب نام و ملیت بودن یعنی داشتن هویت یکی از اولین چیزی که شما باید بیاموزید، نامتان است. مورد بعدی این است که به چه خانواده ای تعلق دارید و چند سالتان است. بعد از تولد

هیچ کودکی نباید به دلیل تفکر، گفتار یا ملیت مورد بی توجهی قرار گیرد. هیچ کودکی به دلیل فقر، ثروت یا ناتوانی به هر دلیلی نباید مورد بی توجهی قرار گیرد. هیچ کودکی نباید بخاطر تفاوتش یا بخاطر اینکه والدین یا خانواده او یا افرادی که از او مراقبت می کنند به دلیل اینکه متفاوت به آنها نگاه می شود، مورد بی توجهی قرار گیرد.

دولت ها باید قدم های جدی بر دارند و اطمینان دهند کودکان به دلیل اینکه والدین یا اعضای خانواده آنها یا افرادی که از آنها مراقبت می کنند به دلیل باورهای خاص، نسبت به آنها تبعیض اعمال نشده یا مجازات نمی شوند. به عبارت دیگر یک کودک نباید بخاطر آن چیزی که فردی از خانواده او انجام داده است، مورد سرزنش قرار بگیرد.

آیا کودکی را می شناسید که حقوقش بخاطر تفاوت با دیگر کودک مورد مخاطره قرار گیرد؟ برای مدتی به آن فکر کنید. چرا اینگونه است؟ چه اقدامی برای جلوگیری از این عمل می توان انجام داد؟ برای جلوگیری از آسیب کودکان چه چیزی می توان به دیگران گفت؟

ماده ۳: حق مراقبت شدن

همه مؤسسات رفاهی، اجتماعی، دادگاه ها و دیگر سازمانها و مردم که با کودکان سروکار دارند و برای آنها کار می کنند، باید آنچه را که برای کودکان بهتر است را در اولویت قرار دهند. دولت ها باید اطمینان دهند که از کودکان مراقبت و محافظت مورد نیاز انجام می پذیرد. اما بدین معنا نیست که دولت باید از والدین و افرادی که مسئول کودکان هستند، غافل باشد. دولت ها باید اطمینان دهند مکانها و خدماتی که برای حفاظت از اطفال فراهم می گردد، امن و سالم است. آنها باید اطمینان دهند همیشه به تعداد کافی افراد مناسب و آموزش دیده برای مراقبت از کودکان وجود دارند و افراد مطمئنی هستند که مراقب امور باشند.

دولت ها مسئول فراهم آوردن کمک های مورد نیاز کودکان هستند. چه افرادی برای دادن این کمک ها باید بکارگیری شوند؟ چگونه باید با کودکان رفتار کرد؟ اگر بناست کودکی در مکانی بدور از خانه زندگی کند، این مکان باید چگونه جایی باشد؟

بخاطر بسپارید ممکن است این کودکان تنها و وحشت زده باشند. آنها ممکن است عصبانی باشند. زیرا احساس امنیت نمی کنند.

ماده ۴: همه دولت ها

باید بهترین اقدامات را اعمال کنند

کشورهای ثروتمند و فقیر باید بهترین تلاش ها را بکار بندند تا راه هایی بیابند و اطمینان دهند همه حقوقی که در کنوانسیون گنجانده شده است، در مورد همه کودکان اعمال می شود. اگر با توجه به تلاش های گسترده و فراوان،

نام و نام خانوادگی و تاریخ تولد ثبت می شود. ملیت شما نیز ثبت می شود. همه این موارد نشان می دهد شما چه کسی هستید.

این نوع اتفاقات در مواردی رخ می دهد که یکی از والدین علیرغم رأی دادگاه فرزند خود را از دیگری دور می کند که همان ندیدن کودک است.

ماده ۹: حق عضو یک خانواده بودن

کودکان حق دارند علاوه بر میل خود از والدین و خانواده خود جدا شوند. در برخی شرایط ممکن است دادگاه تصمیم بگیرد جایی برای کودک بهتر است. شاید والدین به کودک آسیب می زنند یا به شکل مطلوب از آنها مراقبت به عمل نمی آورند و یا شاید والدین با یکدیگر زندگی نمی کنند که در چنین شرایطی دادگاه تصمیم می گیرد که کودک با کدام یک زندگی کند قبل از تصمیم دادگاه باید از کودک درباره احساسش پرسش کرد. دادگاه باید این حق را به کودک بدهد زمانی که از یک یا هر دو والدین جدا شده اند بتواند با آنها ملاقات داشته باشد.

در شرایط بدتر و غمگین تر، دلیل جدایی ممکن است این باشد که دولت یکی از هر دو نفر را بازداشت، زندانی، تبعید، اخراج یا اعدام کرده باشد. در این شرایط دولت باید به والدین یا کودک اطلاع لازم را در خصوص یکدیگر بدهد، مگر اینکه باعث صدمه زدن به کودک شود. درخواست برای دریافت اطلاعات نباید زندگی اعضای خانواده را دچار مخاطره کند. این موضوع را تصور کنید، داستانی می نویسید یا نمایشنامه ای را اجرا می کنید که در آن کودکی در جریان انقلاب والدینش به زندان می افتند. چگونه یک کودک از دولت درخواست مکان نگهداری آنها را می کند؟ کودکان می دانند که کنوانسیون حق داشتن این اطلاعات را به او داده است. آیا او به این اطلاعات دست یافته است؟ آیا والدین خود را پیدا کرده است؟

ماده ۱۰: دولت ها باید به خانواده ها کمک کنند کنار یکدیگر باشند

اگر والدین یک کودک در دو کشور مجزا هستند و تمایل دارند به یکدیگر برسند، دو دولت باید همه تلاش های خود را بکار بندند تا هر چه سریعتر این امر محقق گردد. اگر والدین یک کودک در دو کشور مختلف زندگی می کنند، او حق دارند به طور مرتب آنها را ببیند. یعنی دولت ها باید به حق ملاقات کودک و والدین احترام بگذارند.

ماده ۱۱: دولت ها باید از خروج غیر قانونی کودکان از کشور جلوگیری کنند

دولت ها باید تمام تلاش های خود را برای جلوگیری و متوقف کردن خروج غیر قانونی از کشوری که در آن زندگی می کنند، بکار بندند. بدین معنا که دولت ها باید طبق قراردادی که منعقد می کنند. اطمینان دهند در صورت خروج غیر قانونی کودکان از کشورشان به سرعت بازگردانده خواهند شد.

ماده ۱۲: حق صحبت کردن و گوش دادن به صحبت های آنان

کودکان حق دارند در مورد اموری که به آنها مربوط می شود نظر دهند و نظرات آنها باید شنیده شود و مورد احترام واقع گردد. کودکان اغلب تمایل دارند درباره مسائلی که برایشان یا برای دیگران مهم است صحبت کنند. بزرگترها باید از آنها بخواهند که چه فکر می کنند و به آنچه می گویند گوش فرا دهند. گاهی اوقات کودکان نمی دانند چگونه موضوعی را مطرح کنند یا از صحبت کردن وحشت دارند. اگر دوستی دارید که مشکلی دارد یا کسی را ندارد با او درد و دل کند باید به او کمک کنید تا فردی را پیدا کند تا به حرف هایش گوش و مشکلاتش را حل کند. باورها و احساسات شما مهم است.

بسیار مهم است که به کودکان فرصتی داده شود تا در دادگاه یا هر مکانی که برای آینده آنها تصمیم گیری می شود به حرف آنها گوش فرا دهند. باید با توجه به قانون کشوری که کودک در دادگاه حاضر می شود، به او فرصت صحبت داد یا فردی در حمایت از او صحبت کند.

ماده ۱۳: حق ابراز آنچه را که دوست دارید

کودکان حق بیان اظهارنظر آزاد را دارند. یعنی کودکان اجازه دارند در مورد آن چرا که فکر می کنند صحبت کنند و آنچه را که دیگران فکر می کنند بشنوند و بخوانند که ممکن است از طروق مختلف صورت پذیر: شنیدن، صحبت کردن، نوشتن، خواندن، نقاشی یا هر طریق دیگری که کودک بر می گزیند.

ممکن است قوانینی باشد که این حق را محدود می کند. برخی از این حقوق ممکن است برای حمایت از دیگران یا برقراری صلح باشد. آیا فکر می کنید آنچه را که می گوئید به دیگران آسیب می رساند؟ در این صورت چطور؟ آیا به مواردی می توانید اشاره کنید که کودکان اجازه خواندن یا دیدن ندارند؟ می توانید به مثالی اشاره کنید؟

ماده ۱۴: حق فکر کردن یا باور داشتن آنچه را که دوست دارید

کودکان حق دارند به آنچه که دوست دارند فکر کنند یا باور داشته باشند. آنها همچنین حق دارند مذهب خود را انتخاب کنند. اما همزمان والدین وظیفه دارند کودکان را راهنمایی کنند.

بدلیل اینکه شما حق دارید به آنچه که دوست دارید باور داشته باشید پس دیگران نیز دارای چنین حقی هستند. یعنی شما باید به مذاهب و باورهای مختلف احترام بگذارید.

برخی شاید به هیچ مذهبی اعتقاد نداشته باشند. بنابراین باید بیاموزیم به دیگران و به اعتقاداتمان احترام بگذاریم. اگر به این موضوع فکر کنید احترام و رفتار به یکدیگر بسیار مهم است. به چند مذهب می‌توانید فکر کنید؟ آیا فردی را می‌شناسید که اصلاً به خدا اعتقاد نداشته باشد؟ آیا تعلق داشتن به باور متفاوت از فرد انسانی بد یا متفاوت می‌سازد؟ بسیاری از اعمال شیطانی به این دلیل اتفاق می‌افتد که فراموش می‌کنیم همه ما برادران و خواهرانی از یک خانواده بشری بزرگتر هستیم. به عنوان کودک می‌توانیم رشد کرده و بزرگ شویم و جهان را تغییر دهیم.

ماده ۱۵: حق بودن با دوستی که

او را دوست دارید و با صلح کنار هم بودن

کودکان حق ارتباط آزاد دوستانه را دارا هستند. یعنی کودکان حق دارند دوستان خود را انتخاب کنند و به نشست‌ها بروند، در راهپیمایی‌ها و اعتراضات شرکت کنند. دموکراسی یعنی مردم حق دارند در مورد مسایل گوناگون در راهپیمایی‌های عمومی اعتراض کنند به شرطی اینکه در کمال آرامش انجام پذیرد. اولویت‌ها هم نباید مانع از آن گردند. اما گاهی اوقات دولت‌های غیر دموکراتیک مانع از اعتراضات صلح‌آمیز می‌شوند. کسانی که به برنامه‌های تلویزیونی نگاه می‌کنند این اتفاقات را مشاهده می‌کنند. اگر از والدین خود بپرسید، به شما خواهند گفت که این اتفاقات در آفریقای جنوبی رخ می‌دهد. اما اگر تصمیم بگیرید بیرون بروید، شیشه مغازه‌ها را خرد کنید یا سنگ به طرف پلیس پرتاب نمایید و کسی را بکشید، این اعتراض صلح‌آمیز نبوده و در واقع حقوق دیگران را تضعیف می‌کند. اگر دست به این اعمال بزنید دولت‌ها حق دارند این گونه اعتراضات را متوقف کنند.

ماده ۱۶: حق حریم خصوصی و احترام

همانند دیگر افراد، کودکان نیز دارای حق حریم خصوصی هستند. کسی نمی‌تواند خانه یا لباس‌های کودکان را یا نامه آنها را بدون هیچ دلیل جستجو کننده یا بخواند. همانند دیگر اشخاص کودکان حق احترام دارند.

ماده ۱۷: تلویزیون، کتاب، رادیو

(رسانه‌های گروهی)

دولت‌ها موافقت کردند، تلویزیون، رادیو، ناشران کتاب و دیگران برنامه‌هایی را بسازند یا کتابهای را انتشار دهند که برای کودکان سراسر جهان مفید بوده و به آنان آموزش دهد.

ماده ۱۸: مسئولیت والدین و دولت‌ها

دولت باید تمام تلاشها را بکار بندد تا مردم متوجه شوند والدین دارای مسئولیت مساوی در رشد و تربیت

کودکان هستند. افرادی که بیشترین مسئولیت را در تربیت و رشد کودکان هستند والدین و کسانی هستند که از آنها مراقبت می‌کنند.

آیا موافق هستید والدین دارای مسئولیت برابر در تربیت کودکان می‌باشند؟ آیا یکی از والدین باید بار همه مسئولیت را بدوش بکشد در حالی که دیگری کاری انجام نمی‌دهد؟ آیا انصاف است؟ آیا موافقت والدین که فرزند را به دنیا می‌آورند مسئولیت تربیت آنها را بر عهده دارند؟

دولت باید به والدین و پرستاران کمک تا به بهترین شیوه ممکن از کودکان مراقبت کنند. دولت‌ها باید اطمینان دهند در صورت نیاز به کمک مؤسسات، امکانات و خدمات مناسب برای کودکان وجود دارد. دولت‌ها باید اطمینان دهند کودکانی که والدین آنها کار می‌کنند از خدمات مراقبتی و امکانات مناسب برخوردار هستند.

فکر می‌کنید دولت برای کمک به کودکان چه اقداماتی باید انجام دهد؟ کنوانسیون پیشنهاد می‌کند والدین و افرادی که از کودکان مراقبت می‌کنند نیازمند کمک می‌باشد و کودکانی که والدین آنها کار می‌کنند باید از این خدمات بهره‌مند گردند. واضح است، کودکانی هستند که به کمک‌های دیگری نیاز دارند. دولت‌ها باید اطمینان دهند افراد و مکانهای مناسبی برای کودکانی است که خانه و خانواده ندارند. فکر می‌کنید این مکانها و مردم باید چگونه باشند؟

ماده ۱۹: والدین و افرادی که

به کودکان آسیب می‌رسانند

دولت‌ها باید تلاش کنند کودکان را از والدین و افرادی که به آنها آسیب می‌رسانند حفظ کنند. دولت‌ها باید تلاش کنند کودکان را از همه نوع خشونت‌های فیزیکی و ذهنی، صدمات یا سوء استفاده‌ها (شامل سوء استفاده جنسی)، رفتارهای خشونت‌آمیز، یا استثمار حفاظت کنند. یعنی باید قوانینی به تصویب برسانند و طرح‌هایی اجرا کنند که مانع از این اعمال گردد.

ماده ۲۰: حقوق کودکانی که

مجبور به ترک خانه شدند

گاهی اوقات دلایلی وجود دارد که چرا کودکان نباید با والدین خود زندگی کنند. که ممکن است این جدایی برای مدت کوتاه تا طولانی باشد. گاهی اوقات بهترین کار برای کودک می‌تواند تلقی گردد. اگر چنین اتفاقی بیافتد، دولت باید طرح‌های خاصی را برای مراقبت از آنها به اجرا در آورد. اقدامات مختلفی می‌تواند انجام پذیرد. کودکان را می‌توان به حضانت سپرد یا مکانهایی که کودکان دیگر در آن زندگی می‌کنند از آنها مراقبت کرد. هر اقدامی که صورت می‌پذیرد مهم این است که نیازها و مسرت آنها مورد توجه قرار گیرد.

ماده ۲۱: حقوق فرزند خواننده ها

همه کمک های لازم نیازمند هستید. کودکان فراوانی وجود دارند که محتاج این کمک ها هستند. اگر امکان کمک به این کودکان وجود ندارند حداقل فکر کنیم افرادی از خانواده بشری ما در این شرایط زندگی می کنند.

دولت ها باید اطمینان دهند فرزند خواندگی به گونه ای انجام می گیرد که نیازهای کودکان به بهترین شکل بر آورده گردد.

آنها باید اطمینان دهند که افراد مسئول مسئولیت پذیر هستند. باید اطمینان دهند که افراد مهربان برای حضانت کودکان انتخاب می شود. باید اطمینان دهند والدین به این کار تمایل کافی دارند.

دولت ها باید کودکانی که امکان سپردن به خانواده ها برای حضانت آنها یا سپردن به مراکز نگهداری در داخل کشور خودشان وجود ندارد باید آنها را به کشورهای دیگری برای مراقبت ارسال دارند. دولت ها باید اطمینان دهند افرادی که حضانت کودکان را بر عهده می گیرند قصد در آمد مالی ندارند. برای جلوگیری از این امر دولت ها باید قرارداد فی ما بین وضع نمایند و اطمینان دهند حضانت با دقت فراوان انجام می گیرد. واضح است کودکان باید در خانه های نگهداری شوند که صمیمیت و عشق در آن باشد و به طور مناسب از آنها مراقبت می شود. همه مردم موافقتند که کودکان نباید خرید و فروش شوند. در حقیقت آنها انسان هستند نه دو چرخه یا عروسک فکر می کنید چه اقدامی باید در این خصوص انجام پذیرد؟

ماده ۲۲: حقوق کودکان معلول

کودکان با معلولیت های ذهنی و فیزیکی حق دارند یک زندگی کامل و خوب داشته باشند. این کودکان باید با متانت و غرور زندگی کنند. باید هر آنچه که مورد نیازشان است برایشان فراهم کرد تا به صورت فعال به جامعه بپیوندند. برای مدتی به آن فکر کنید. چگونه می توانید با متانت و غرور زندگی کنید در حالی که نمی توانید راه بروید یا کسی به شما یک ویلچر نمی دهد؟ چگونه می توانید از خود مراقبت کنید در حالی که نمی توانید به مدرسه بروید یا کتاب بخوانید؟ چگونه می توانید به عنوان بخشی از جامعه باشید در حالی که دیگران شما را ترک می کنند و شما نمی توانید در فعالیت های آنها شرکت کنید؟

کودکان معلول دارای حق مراقبت های ویژه هستند. یعنی دولت ها باید هر نوع کمک های ممکنه را برای کودکان معلول فراهم آورند.

مقدار کمک به میزان نیاز این کودکان و خانواده آنها یا افرادی که از آنها مراقبت می کنند بستگی دارد. به عبارت دیگر کودکانی که قادر به راه رفتن نیستند به ویلچر یا دیگر انواع کمک نیازمند هستند. کودکانی که نمی توانند بینند به کتابهای بریل و ابزارهای دیگر نیاز دارند. برای مثال باید کتاب هایی به زبان بریل برای کودکان نابینا چاپ گردد. در صورت امکان این کمک ها باید مجانی انجام شود که البته به افرادی که از آنها مراقبت می کنند نیز بستگی دارد. دولت ها باید اطمینان دهند که کودکان معلول از آموزش، مراقبت های بهداشتی، اصلاح یا بازپروری، آماده سازی برای کار و فرصت بازی برخوردار خواهند بود. باید به کودکان معلول فرصت های لازم جهت توسعه همه جانبه به عنوان یک فرد پذیرفتن به عنوان و عضو از جامعه فراهم گردد. شاید یک کودک معلول باشید. شاید یک کودک معلول را می شناسید. یا اینکه نه، هر کسی که هستید باید به این موارد فکر یا درباره آن صحبت کنید.

معلولیت مشکلی نیست که فقط افراد معلول با آن دست و پنجه نرم می کنند. در حقیقت چالشی است که همه ما با آن مواجهیم. به هر حال همه ما عضوی از اعضای خانواده بشریت هستیم.

یک بار دیگر اشاره می کنم، اطلاعات گسترده ای از سراسر جهان موجود است. کشورها باید این اطلاعات را مبادله نمایند. در این صورت خواهیم توانست مراقب یکدیگر بوده و جهانی بهتر برای خانواده بشری بسازیم.

ادامه دارد...

ماده ۲۲: حقوق کودکان پناهنده

دولت ها باید اطمینان دهند که کودکان پناهنده حفاظت شده و کمک های لازم به آنها داده می شود. این امر باید در مورد همه کودکان پناهنده چه کسانی که به تنهایی زندگی می کنند یا با والدین خود یا افرادی که از آنها مراقبت می کنند اعمال گردد.

پناهنده به کسی اطلاق می گردد که کشور خود را به دلایل مختلف از جمله جنگ ترک کرده است و تلاش می کند اجازه زندگی و اقامت در کشور دیگر را کسب کند. پناهنده گان اغلب همه دارایی های خود را از دست می دهند و از اعضای خانواده خود جدا شده اند. اغلب آنها کودکان هستند.

سازمان ملل دارای برنامه هایی است که در مورد همه کودکان پناهنده جهان اعمال می شود. دولت ها باید با سازمان ملل و دیگر سازمان هایی که با سازمان ملل کار می کنند در حفاظت و کمک رسانی به کودکان پناهنده همکاری داشته باشند. آنها باید تلاش کنند والدین این کودکان را پیدا کنند.

اگر والدین آنها پیدا نشده اند باید با آنها همانند دیگر کودکان که با خانواده خود نخواهند بود برخورد شود. تصور کنید یک کودک پناهنده تنها در یک کشور غریب هستید. شاید نتوانید به زبان آن کشور صحبت کنید. شاید جنگ شود و وحشت در کشورتان در جریان باشد که در حال حاضر نمی توانید به کشورتان بر گردید. و شما به